

Τίτλος: Η τίγρη που ήρθε επίσκεψη
Τίτλος πρωτοτύπου: The Tiger who came to tea (arperCollins Chlidren's Books, 1968)

Συγγραφέας: Τζούντιθ Κερ

Εκδόσεις: Παπαδόπουλος

Μετάφραση: Στέλιος Ρουμελιώτης

Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου

Σελίδες: 32

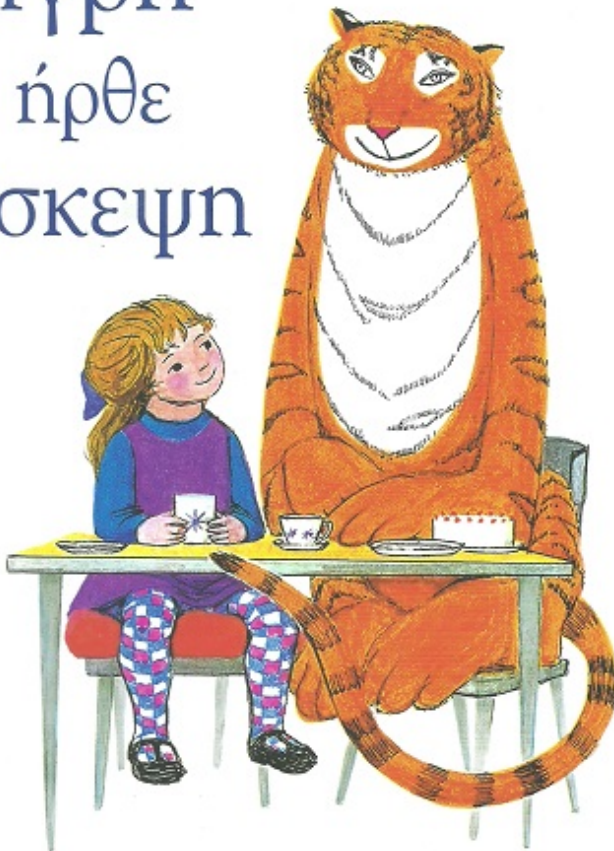
Μέγεθος: 22 X 28

ISBN: 978-960-569-602-3

Αγόρασέ το

JUDITH KERR

Η τίγρη που ήρθε επίσκεψη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

"Η Τίγρη που ήρθε επίσκεψη".
Ένα θρυλικό βιβλίο με
διαδρομή σχεδόν 50 ετών
έρχεται στην Ελλάδα μέσω
των εκδόσεων Παπαδόπουλος!

Το 1968 η Τζούντιθ Κερ είναι
40 ετών και μάνα ενός
κοριτσιού, της Τέισι. Έχοντας
κουραστεί από τις τετριμμένες
και δίχως φαντασία ιστορίες
στα παιδικά βιβλία της εποχής,
με το διάχυτο διδακτισμό και
την μπεμπέ αφήγηση να
κυριαρχούν, σκάρωσε την
ιστορία με την τίγρη για να
νανουρίζει την κόρη της. Η
έμπνευση της ήρθε μετά από
μια από τις πολλές επισκέψεις
στο ζωολογικό κήπο και η
συγγραφή και εικονογράφησή
του κράτησε σχεδόν ένα
χρόνο. "Πες μου την Τίγρη",
της έλεγε ξανά και ξανά η κόρη
της τις νύχτες.

Τι έκανε αυτό το βιβλίο ένα
από τα πλέον πετυχημένα,

αγαπητά και ευπώλητα παγκοσμίως εδώ και πέντε δεκαετίες;

Καταρχάς, η εικονογράφηση είναι παλιακή, απολύτως ρεαλιστική, δίχως εικαστικές γραμμές και φόρμες που θα σε γοητεύσουν. Έτσι όμως ήταν σχεδόν όλες οι εικονογραφήσεις παιδικών βιβλίων μέχρι και πριν 30-35 χρόνια. Άρα, η κλασική αυτή εικονογράφηση φεύγει από το κάδρο της επιτυχίας. Στο οποίο όμως κάδρο μπαίνουν όλα τα υπόλοιπα. Κείμενο, τρόπος αφήγησης, ατμόσφαιρα, φαντασία, πρωτοτυπία, χιούμορ, πολλά επίπεδα ανάγνωσης.

Ας δούμε με δυο λόγια την ιστορία...

Η μικρή Σοφία πίνει τσάι ένα απόγευμα στην κουζίνα με τη μαμά της. Ξαφνικά ακούγεται το κουδούνι της πόρτας. Δε μπορεί να είναι ο γαλατάς. Ήρθε το πρωί. Ούτε ο βοηθός του μπακάλη. Δεν είναι η μέρα του. Ούτε καν ο μπαμπάς. Αυτός έχει κλειδιά. Η πόρτα ανοίγει. Είναι μια τίγρη. Πεινάει. Και ζητάει να πει μαζί τους τσάι. Βέβαια, δεν πίνει απλώς τσάι μαζί τους. Καταβροχθίζει ο,τι υπάρχει στο σπίτι. Από τα σάντουιτς και τα κεκάκια μέχρι ό,τι υπάρχει στα ντουλάπια και στο ψυγείο. Ακόμα και το νερό της βρύσης.

Ύστερα φεύγει. Όταν έρχεται ο μπαμπάς, αποφασίζουν όλοι μαζί να πάνε έξω να φάνε. Και το επόμενο πρωί ψωνίζουν ένα σωρό τρόφιμα, ακόμα και κονσέρβες για τίγρεις. Αλλά η τίγρη δεν ξανάρθε ποτέ.

Η Εβραϊκής καταγωγής Anna Judith Gertrud Helene Kerr, όπως είναι το πλήρες όνομά της, 93 ετών σήμερα, ερμηνεύτηκε με διάφορους τρόπους για την τίγρη της. Αρκετοί επέμειναν ότι πίσω από την τίγρη κρύβεται εκείνος ο φόβος της ξαφνικής εισβολής από τους Ναζί στο σπίτι της, καθότι ο πατέρας της, Άλφρεντ Κερ, ήταν ενοχλητική για τους Ναζί θεατρική πένα της εποχής και συν τοις άλλοις ήτο και Εβραίος, συνδυασμός εγκληματικός για το καθεστώς. Άλλωστε το όνομά του είχε γραφτεί στη λίστα θανάτου που έφτιαχναν με επιμέλεια οι θιασώτες του καλπάζοντος ολοκληρωτισμού. Η μητέρα της, Τζούλια, ήταν συνθέτης. Bad family or Nazis. Που ευτυχώς για εκείνους, δραπέτευσαν λίγο πριν την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, πρώτα σε Ελβετία και Γαλλία και κατόπιν, οριστικά, στην Αγγλία.

Ωστόσο, η ίδια η Κερ αρνήθηκε όλες τις φορές τη σύνδεση αυτή των κριτικών/μελετητών με την πίεση του χιτλερικού εθνικοσοσιαλισμού. "Είναι απλώς μια ιστορία καληνύχτας", τονίζει πάντα. Καθώς το διάβαζα, ξανά και ξανά, προσπαθούσα κι εγώ να ανιχνεύσω, σαν έξοχος συνωμοσιολόγος, το άρρητο background της ιστορίας. Προσπαθεί να σε διδάξει κάτι το παραμύθι αυτό; Τίποτα! Καταφέρνει να σου πει κάτι; Πολλά!

Καταρχάς είναι μια απολαυστική, σύντομη ιστορία. Αυτό είναι η βάση. Τη διαβάζεις, την ευχαριστιέσαι. Το "παραψυχολογικό" υπόβαθρο που διακρίνω έχει να κάνει με τη λαχτάρα μιας αναστάτωσης που θα διασπάσει την πληκτική ρουτίνα μιας ζωής που επαναλαμβάνεται. Έχει να κάνει με την προσμονή μιας επίσκεψης που θα κάνει τον οικιακό σειсмоγράφο να κουνήσει λίγο τη βελόνα του. Έχει να κάνει με το γεγονός πως η τίγρης, ένα μικρό αλλά χαρακτηριστικότατο κομμάτι φύσης, εισέρχεται σε ένα καθαρά ανθρώπινο περιβάλλον. Περιμένεις αστικές ευγένειες από την τίγρη; Τις έχεις. Αλλά μόνο στην αρχή. "Με συγχωρείτε, αλλά είμαι πολύ πεινασμένη. Θα μπορούσα να πάρω το τσάι μου μαζί σας;", είναι η πρώτη της φράση. Κάθεται. Κι ύστερα, αρχίζει να καταβροχθίζει ο,τι τρώγεται. Γιατί η φύση δε θα σε ρωτήσει. Θα πράξει απλώς τα ένστικτά της.

Αν υπήρχε πιθανότητα το βιβλίο να κρύβει το φόβο της μικρής τότε Κερ για μια ενοχλητική εισβολή των Ναζί στο σπίτι, τότε γιατί η μικρή Σοφία και η οικογένειά της ψωνίζουν την επόμενη μέρα κονσέρβες προσμένοντάς την; Γιατί της προσφέρουν σάντουιτς; Γιατί η Σοφία αγκαλιάζει την

τίγρη και απολαμβάνει τη συντροφιά της; Γιατί της κρατά τρυφερά την ουρά όταν εκείνη πίνει μέχρι και το νερό της βρύσης; Γιατί την αποχαιρετούν γλυκά κόρη και μαμά ενώ τους έχει φάει τα πάντα;

Θα ρρώ πως θα βρείτε την αναστάτωση της τίγρης υπέροχη, όπως τη βρήκαν πάνω από 10 εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο που αγόρασαν το βιβλίο. Θα δραματοποιήσετε την ιστορία, θα αναρωτηθείτε για ποια απρόσμενη επίσκεψη θα θέλατε εσείς στο σπίτι ή το σχολείο σας ενώ πίνετε το τσάι σας ή παίρνετε το δεκατιανό σας, θα δημιουργήσετε τις δικές σας τίγρεις με πορτοκαλί και μαύρες δαχτυλομπογιές, τραβώντας διαδοχικές ρίγες πάνω σε ένα χαρτί το οποίο αργότερα μπορείτε να κόψετε στο σχήμα μιας τίγρης, μπορείτε να φτιάξετε λίστες με το τι καταβρόχθισε η τίγρη, να φτιάξετε αντίστοιχες με το τι θα καταβροχθίζατε εσείς αν ήσασταν στη θέση της, να γεμίσετε ένα άδειο ψυγείο (στο χαρτί έστω) με τρόφιμα για την τίγρη που περιμένετε, να της κάνετε δίαιτα ή διατροφή, να κάνετε τους διαιτολόγους που προσπαθούν να την αδυνατίσουν και να τη συνεντίσουν να μην τρώει τα πάντα, να της μάθουν τρόπους ευγενείας, να μάθει να αφήνει και για τους άλλους και να μην είναι... μονοφαγού. Επίσης να κάνουμε ένα πάρτι με επίσημη προσκεκλημένη μια τίγρη, να φτιάξουμε μενού, να το γράψουμε, να μετρήσουμε, να, να... Μα τόσα πολλά μπορείς να κάνεις για μια απρόσκλητη τίγρη!

Θαυμάσιο. Από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος.

[Link](#)